

הדלקת נרות: 19:13

צאת שבת: 20:24

מוצ"ש לר"ת: 21:20

זמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

תכונות האיש והאשה

בתי סוהר - כמה בתי סוהר לגברים יש במדינתנו, וכמה לנשים? אמרנו שהיחס בין גברים לנשים הוא כמעט אחד לאחד. לעומת זאת יש לנו מעל שלושים מתקני כליאה לגברים ובית סוהר אחד לנשים.

למה לא חצי חצי? ההפרש היחסי שיש בין נתוני האוכלוסיה לנתוני הכליאה מביא למסקנה ברורה שכוחות הנפש של האשה עדינים יותר משל האיש.

גידול ילדים - הורים יקרים, מנסיון החיים אנו יודעים שקל יותר לגדל בנות מאשר בנים. הבנות בדרך כלל עדינות יותר, זריזות יותר ונימוסיות יותר.

הבת פונה לאמא שלה: אמא, אפשר לקבל וופלה בבקשה...? הבן לעומת זאת, מטפס לארון המטבח, לוקח כמה וופלים, נכנס מתחת לשולחן... ועטיפות ריקות של וופלים עפות החוצה... וכשתשאל אותו: מה זה? הוא ענה: וופלה שלי, אבא שלי, המכולת שלי... זאת ועוד, הגבר הוא עוצמתי ומחוספס, וקשה לו להשתלט על רצונותיו. אם נשים לב, המושג 'פרא אדם' בשפה העברית מופיע רק בלשון זכר, אין 'פרא אדם' בלשון נקבה.

דוגמא לכך: שני אחים משחקים בקוביות, לאחד מהם נגמרו הקוביות. הוא פונה לאחיו ומבקש: תן לי קוביה... ואחיו עונה: לא רוצה! לא רוצה? הוא נותן לו פליק, לא רוצה? אגרוף... לעומתם, שתי אחיות, אחת מהן מבקשת: תני לי קוביה... ואחותה אומרת לה: לא רוצה! אז הראשונה אומרת: זה לא יפה לך... אני אחיה ברוגז... למה היא לא נתנה לה בוקס או סטירה? כי היא עדינה יותר.

פטור מלימוד תורה - ידוע שעל פי ההלכה גבר חייב ללמוד תורה ואשה פטורה מכך (חוץ מלימוד ההלכות השייכות לה). אנשים רבים חושבים בטעות שהפטור נובע בגלל פחיתות או מכיוון שהיא צריכה לטפל בבית ובילדים, ולכן היא לא תלמד תורה.

אדרבה, ההיפך הוא הנכון, הפטור נובע מעצם מדרגתה. מטרת לימוד התורה היא לשפר את המידות, לשבור את היצרים ולהרגיע דחפים שיליים.

האשה נבראה יותר מזוככת (כמו שלמדנו לעיל), ולכן היא זקוקה לכך פחות. האיש, שיש לו דחפים חזקים יותר, זקוק מאד לריכוך ולעידון של התורה ולכן שולחים אותו לבית המדרש.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

סוד הגילגולים

"ויתרא האתון את מלאך ה' ויתלחץ אל הקיר ויתלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויטף להפתה" - מהו הקיר שהאתון לחצה את רגל בלעם אליו. ועוד, מדוע דווקא רגל ולא אבר אחר?

יונתן בן עוזיאל הסביר שהקיר הוא הגלעד שעליו כרתו לבן ויעקב ברית. מה היה שם? כשיעקב ברח עם משפחתו מלבן, ולבן רדף אחריו כדי לפגוע בו נאמר "ויבא אלקים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע".

וכאשר נפגשו לבן ויעקב הם כרתו ביניהם ברית, והקימו גלעד שנאמר "ויקח יעקב אבן וירימה מצבה. ויאמר יעקב לא אחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל".

ולאחר מכן הם נשבעו והבטיחו זה לזה "ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הנה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך. עד הגל הנה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הנה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הנה ואת המצבה הזאת לרעה".

כאן גילה לנו יונתן בן עוזיאל סוד גדול, שבלעם הוא (גלגול) לבן והוא זה שנשבע שלא יעבור את הגל הזה לרעה נגד עם ישראל, ועתה הוא עובר על שבועה זו ולכן לחצה האתון את רגלו לקיר הזה להזכירו שלא ילך ברגל לקלל את עם ישראל.

ובאמת מובא בשם האר"י שלבן התגלגל בבלעם ובנבל הכרמלי. וזה רמוז בשם לבן, בראשי תיבות לבן בלעם נבל. ובאמת קראנו בהגדה של פסח - לבן ביקש לעקור את הכל, פעמיים, כאשר רצה להרעיל את אליעזר שלא ישדך את רבקה עם יצחק, וגם כאשר רדף אחרי יעקב בברחו מפניו ואמר לו "יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלקי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע".

וכן בפרשה זו, הקב"ה אמר אל בלעם בחלום הלילה: "לא תלך עמם, לא תאר את העם, כי ברוד הוא". גם כאן ביקש בלעם לעקור את הכל על ידי קללתו, שידע לכוון לרגע שהקב"ה כועס ויכול היה לומר בזמן הזה מילה אחת - 'כלם' (כלה אותם). כמאמר חז"ל.

נבל הכרמלי היה עשיר ולו צאן רב. ודוד ואנשיו עבדו אצלו בשמירה על הצאן. כעבור זמן דוד בא לבקש את שכרו ממנו, ונבל סרב לשלם לו וגם דיבר בחוצפה רבה עד כדי שדוד כמעט דן אותו כמורד במלכות. ומה היה סופו של נבל הכרמלי? "ויקמת לבו בקרבו והוא הנה לאבן". מלמד שסופו של נבל שהתגלגל באבן דומם.

נראה לפרש בס"ד למה דווקא באבן דומם ולא בדבר אחר? לרמוז על אותה אבן של הגלעד שנשבע שלא יפגע בעם ישראל. גם דוד המלך נרמז במילה אבן שנאמר "אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה". וחז"ל דרשו שהבונים אלו האחים של דוד שלא האמינו שדוד הקטן ימלוך ולבסוף נהיה לראש פינה. וישראל גם נקראו אבן שנאמר "משם רעה אבן ישראל".

שבת שלום ומבורך
אבנר קזואס

אתמול בערב בזמן שישבנו בסלון, אשתי ואני, ודיברנו על כל מיני דברים. השיחה גלשה לכיוון הרעיון של חיים ומוות.

אמרתי לאשתי: "אף פעם אל תתני לי לחיות במצב של צמח, תלוי במכונה חשמלית ונוזלים מטפטפים מבקבוק. אם אגיע למצב שתצטרכי לראות אותי במצב שכזה, תנתקי את המכשירים שמחזיקים אותי בחיים".

פתאום היא קמה, ניתקה לי את האייפון ניתקה לי את המחשב וזרקה לי את הבירה לפח...

דיחה

שיחה יומית

ואם נשאל אותנו: אתמול היה יומולדת לילדה, בת כמה היא? הוא יאמר: זה נע בין 5 ל 7... ואם נקשה עוד ונשאל: באיזו כיתה כל ילד? הוא ירוץ לאשתו וישאל: באיזה כיתה מושיקו? וכשהיא תענה: בכיתה ג', הוא ישאל: מה, הוא כבר בגימל? מה, הוא גמר את הגן?

ואם נוסיף עוד ונשאל: במה מתקשה כל ילד בשעורי בית? הוא יאמר: למה אתה נטפל אלי, לך אליה, הכל מתחיל ממנה... לזאת יקרא 'אבא ביולוגי'.

כדי שהאבא לא יהיה רק אבא ביולוגי אלא גם אבא אמיתי המעורה ושותף בחינוך ילדיו, הוא חייב לקבל אינפורמציה שוטפת מאשתו אודותם, ולדון יחד איתה ולקבל החלטות לפעולות משותפות מולם.

כאן המקום לומר שכאשר הילדים כבר גדולים אי אפשר כמעט לנהל שיחות אודותם, מכיון שהם מקשיבים. לכן כדאי לצאת קבוע פעם בשבוע לבית קפה או למסעדה או סתם לשבת על הספסל בגינה ולשוחח ביחד.

ההורים צריכים לשוחח ביניהם שעה בכל יום למדנו בספר 'ביחד' שבני הזוג צריכים לדבר בכל יום שעה בנחת, למרות העייפות. וכאן נוסיף ונאמר שהדיבורים לא יהיו רק סביב נושא הזוגיות ושלוש בית אלא גם על נושא חינוך הילדים.

למדנו מספר פעמים שבדרך כלל בחינוך ילדים האמא נמצאת בחזית הקדמית והאבא מידי פעם מופיע ומתעניין.

אם נשאל אבא אקראי מספר שאלות בנוגע לילדיו נגלה שהוא לא מונח במצב הילדים בכלל.

שאלה ראשונה: כמה ילדים יש לך? כמה יש לך? הוא שואל, ובינתיים הוא חושב... אמר לי פעם מישהו: חמישה, לא, שישה, הוא טעה באחד...

שאלה שניה: בן כמה כל ילד? כאן הוא נעצר...

סיפור לשבת

המקובל הרב אליהו הכהן בעל השבט מוסר זצ"ל

השכר העצום השמור לעתיד לבוא: היה עשיר קמצן שנמנע כל ימיו מלתת פרוטה לצדקה, תמיד דחה הוא את בקשותיהם של העניים. באחת מפגישותיו של הרב עם אותו עשיר, שניסה ללא הצלחה לשכנעו לעזור לעניים, פנה אליו הרב ואמר לו: "בקשה קטנה לי אליך אנא ממך אל תשיב פני ריקם ותקיימנה", "מה היא בקשתך?" שאל העשיר. "כל אדם מגיע קיצו" ענה לו הרב והוסיף: "אנא! תן לי 'תקיעת-כף' שתבוא אלי בחלום לאחר פטירתך ותאמר לי מה נעשה בשמים בדינך", "בסדר גמור" ענה העשיר, והושיט את ידו לתקיעת כף, "לפחות ירתיע עונשו את ההולכים בדרכו" חשב הרב.

לא עברו ימים מרובים ואותו עשיר נפטר ואף הופיע בחלומו של הרב כשכולו מאיר וזוהר באור יקרות. לתמיחה הרב: "איך זכה הוא לאור זה?" ענהו העשיר: "כשהגעתי לבית דין של מעלה באו אלפי מקטרגים ומזיקים לחבל בנשמת, על אשר התעלמתי מהעניים והמסכנים. הייתי בחרדה נוראה, הבנתי שתוך דקות ימסרוני בידיהם של מזיקים אלו. ניסיתי לעורר רחמים על עצמי אך ללא הועיל.

לפתע הופיע מלאך זוהר ומאיר בעל כח רב, שגירש את כל המזיקים כולם והרגיעני באומרו: "אל תחשוש לא יאונה לך כל רע", והזכירוני, שמלאך זה נברא שלושה ימים לפני פטירת, עת הייתי סועד ארוחת בוקר - ובסיום ארוחתי הגיע עני ואביון והתחנן באומרו: "אנא!!! תן לי דבר מאכל קטן, היות שכבר שלושה ימים לא אכלתי כלום".

ליבי נשבר ממראהו הנורא ונתתי לו רק את הביצה, שהייתה מונחת על השולחן, האיש בלע את הביצה ברעבתנות ויצא, ומאותה ביצה התחזק וניצל ממוות, ואף הצליח להביא מזון לבני ביתו, והוא זה שהצילני והאיר את פני באור יקרות זה. (פניני עין חמד)

עסק בפדיון שבויים יהודים שנפלו בידי הנכרים לאחר גזירות ת"ח ות"ט והיה צורך בגיוס סכומי כסף עצומים כדי לשחררם. והיה מקבל בעבורם בושות רבות וחירופים, כדי לקבץ פדיונם מאנשים קשים אשר ביטחונם בממון. בין היתר מסופר על מפעלו המיוחד של רבי אברהם שלמה הכהן לעזרת העצורים בבתי הכלא של הנכרים. מנהגו היה שבערבי שבתות היה מפקיד סכומים גדולים בידי הנהלת בית האסורים על מנת שזו תשחרר את האסירים היהודים שיוכלו לשבות בביתם.

כמה פעמים אירע לו שהיה יוצא החבוש מבית האסורים ובורח ורבי אברהם שלמה היה מפסיד את דמי הערבות שהפקיד עבורו. קרה מקרה שפעם אחת כשלא היה בידו הסכום הנדרש לשחרר את האסיר, נכנס הוא במקומו לבית האסורים, ואת החבוש שהיה כלוא בבית האסורים שלח לשבות בביתו.

הושפע גם משני אחיו ובייחוד מאחיו הגדול, ר' יצחק. וכך מתארו: "מעולם לא לבש בגדי משי ולא שאר לבושים, אשר היו חדשים ולא מנעלים, לבד מטולאים על חורבן מקדש ה', ובהיותו בן שמונה עשרה שנים, חשקה נפשו להלוך לירושלים - ולא היה יכולת בידו להלוך, ומרוב חשקו שם לדרך פעמיו להלוך ברגליו אחר שיירה שהייתה הולכת והקדוש ברוך הוא עשה לו נסים אין חקר, והלך לבית המדרש ולא יצא משם מעולם והיה מסתפק בהכרחי, ומעיד אני עליו שמים וארץ, שלא למד דבר בתורה שלא קיימה".

להלן סיפור מופלא אשר סיפר הקדוש ר' אליהו הכהן בספרו "מעיל צדקה", שיש בו רבות כדי ללמדנו על מעלת הצדקה ומהו

הדרכת חתנים וכלות

מדריכי חתנים ומדריכות כלות מקצועיים ומנוסים מוסמכים ע"י הרב אבנר קוואס, בכל רחבי הארץ.

1599-59-59-39

לקבלת סרטונים, ניוזלטר וזמני הרצאות

בנושאי זוגיות וחינוך ילדים

מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להצטרף לקבוצת ה WhatsApp

להצטרפות לחצו כאן

הצטרפו עוד היום!

או ע"י בקשת הצטרפות לטלפון

0552-766-799